

Öldürme İçindeki Çocuğu

– keskin2011 · 20 Ocak 2015

öldürme içinde ki çocuğu
yaşama bağlayan odur seni
beyaz bir papatya gibi
saf ve temizdir duyguları
hayalleri uçuk kaçık olur bazen
mutlu görünür güler seninle
ağladığını bilmez hiç kimse
yaşlanmayı aklına getirmez bile
çoğu zaman hüznülenir kapanır içine
gülerken gözyaşlarını döker sessizce
fazla beklentisi yoktur hayattan
bir yudum sevgidir beklediği
mutlu olmaktır tek dileği
seveni olduğu gibi sevmeyeni de çoktur
fark ederler bu değişikliği
göz ucuyla süzüp sitem ederler
çamur at izi kalsın hesabı
çocuk ruhlu deyip güler geçerler
takmaz kafasına olur olmaz şeyleri
kaybetmez iyi niyetinden hiçbir şey
cami yıkılsa da mihrap kalır yerinde
hayata bağlıdır sevmez ilgisizliği
içindeki çocuktur yaşamın tek sebebi
üzülmeye gelmez değişken biri olur
içindeki sen değilsin o zaman işte
başka kimliğe bürünür ...

Refik

21 . 01 . 2015

İstanbul